

Tað hendir javnan í miðbýnum í Havn, at fólk verða sligin niður og ofta sparkað við.

Modellmynd

Eitt harðligt vikuskifti

Leygarnáttina varð ein ungur maður sligin í miðbýnum í Havn, og ein annar varð skallaður

Randi Jacobsen

Fríggjakvøldið hövdu royndu politistarnir varhugan av, at vikuskiftið í Havn fór at verða eitt av teimum gleðiligu. Í staðin fyri kæti varð hýrurin í býnum merktur av ungum fólki, sum gingu í bólum og fóru ikki heim. Politistar vóru tí úti á gøtunum alla náttina, og

fleiri ferðir var neyðugt at skilja óst fólk sundur. Um hálgum fyra tíðina gekk galið. Tá varð ein ungur maður sligin og kansa eisini sparkaður og noyddist á skaðastovuna. Seinni kom ein annar maður til politiið og boðaði frá, at hann um náttina varð skallaður. Tann tilburðin er politiið við at kanna.

Sligin og sparkaður

Ein maður varð sligin og sparkaður uttan fyri KÍ-høllina sunnunáttina

Randi Jacobsen

Norðoyastevnan var friðarlig, men sunnunáttina var nakað av ófriði í og uttan fyri KÍ-høllini. Fólk fóru til hendurs, og ein varð so illa sligin og sparkaður, at hann fór á sjúkrahúsið í Klaksvík. Fleiri fólk vóru stødd

har, og politiið roynir at finna fram til, hvør tað var, sum leyp á. Á sama staði varð ein annar maður tikin fyri at hava niðurgjørt og brúkt ljót orð móti politinum. Hann kann vænta sær eina skuldseting fyri at hava gjørt seg inn á tænaastumenn í arbeiði.

Eitt meistarlígt avrik

Framførslan av leikinum "Í mínum hondum" hjá Eyð Matras fríggjakvøldið var so bergtakandi, at ikki eitt kis hoyrdist í Spaniastovu í Klaksvík teir 100 minuttirnar, Eyð Matras einsamøll var á gólvinum

Randi Jacobsen

Summi hava kanska hug at aftrat seg við at fara til ein leik, sum er einmansleikur. Ella einkvinnuleikur. Men leikurin "Í mínum hondum" hjá Eyð Matras, sum hon framførir í hesum døgum í Spaniastovu í Klaksvík er so spennandi, og søgan so væl søgd, at tað ber ikki til at keða seg. Eyð Matras megnar meistarlíga at spæla fleiri leiklutir, hon flytir seg frá nútíð til fortíð gjøgnum allan leikin, og hóast hon ikki hevur annað á pallinum enn eitt klæði og eina kistu, er áskoðarin ongantíð í iva um, hvar hon er, tá ið hon skiftir millum leiklutirnar. Hon byrjar við Onnu, sum hevur hægri útbúgving og er komin til Føroya eitt skifti at arbeiða. Anna fær tilboð um eitt starv langt av landi, men skal hon fara so siga farvæl við mannin, hon er góð við.

Eitt link til fortíðina

Tá ið mamma hennara doyri, fær hon eitt armband frá pápanum, og hesin lutur gevur henni hug at granska í fortíðini. Men hvør er hon? Hví kennir hon seg at vera øðrvísi enn hinar. Vit bakka 300 ár aftur til eina syrgiliga lagnu hjá eini fátækrafamilju í Svinoy. Húsfaðirinn verður dømdur sum seyðatjóvur, børnini verða tikin frá teimum, og Katrina noyðist til Lamba at tæna. Børnini fær hon ikki við sær. Ein ungur spreiskur og spennandi norðmaður kemur í bóndahúsinu í Lamba at vera fyri veturin. Hon hevur ikki vitað av manni í fyra ár, og hann næstan líka leingi, og seint eitt kvøldið finna tey saman. Hann fer avstað, men hon er við barn, rættari sagt við børn, og hon fær tvíburar. Aftur koma myndugleikarnir á dyrnar, og hon verður dømd fyri hor. Aftur at flyta Aftaná er hon ikki vælkominn

Í MÍNUM HONDUM

LEIKARI OG LEIKRIT EYÐ MATRAS LEIKSTJÓRI OG LEIKGERÐ SÍGRÚN VALBERGSDÓTTIR

EYMALEIK 2011

longur í Lamba við tveimum smábørnum, men fer í Gerðar í Klaksvík. Har enda hon og tvíburarnir sínar dagar í fyrra skalvalopinum í Gerðum. Har fær hon ein dag vitjan av dótttrini, sum tikin var frá henni, og hon gevur dótttrini armband, sum hon fekk frá normanninum, dýrabarasta lut hennara. Tað er hetta armband, sum nútíðar Anna fær frá pápanum sum eitt minni um mammuna. Tað vísir seg, at Anna er eftirkomari hjá Katrinu. Leikurin hevur ongan greiðan boðskap, og vit fáa ikki at vita, um Anna fer av

landinum, ella hon festir røtur í Føroyum. Tað sterkasta við søguni er frásøgumáttin hjá Eyð Matras. Ikki eina løtu stóð hon føst, og hon dugdi eisini sera væl at samskifta við áskoðararnar. Leikurin er eisini ein máti at siga eina sanna søgu, sum annars ongantíð hevur verið skrivað samanhangandi um eitt søguligt tíðarskeið. Samstundir lýsir leikurin tankar hjá fólki, sum leingast ut í heim, men verða noydd at velja. Eyð Matras hevur skrivað leikin sjálv, og hon hevur lagt stórt arbeiði í at kanna søgu-

na, bæði í skjølum og við at tosa við fólk. **Kundi verið styttri** Hon hevur leitað fram nógvar upplýsingar um tíðina og fólkinu. Leikurin hevði verið sterkari og lættari fyri hana at framført, um hon sáldaði nakað av upplýsingunum burtur. Allar upplýsingarnar eru áhugaverdar, men leikurin hevði einki mist, um sumt varð tikið frá. Men samanlagt er leikurin eitt meistaraverk, og Eyð Matras prógvar enn eina ferð, at hon er ein megnar sjónleikari við djúpum innlivingarevnum í søguna.